

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Petra Paludu a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. v právnej veci navrhovateľa: **JUDr. S. D.**, nar. X., bytom B., X. N., proti orgánu verejnej správy: **Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky**, so sídlom Chlumeckého č. 2, P.O.BOX 57, Bratislava, o návrhu na ochranu **pred nezákonným** zásahom vykonaným orgánom verejnej správy, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh proti nezákonnému zásahu **z a m i e t a.**

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a.**

O d ô v o d n e n i e

I.

Skutkový stav predchádzajúci zásahu

1. Návrhom z 12. augusta 2013 označeným ako „Žaloba na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy v zmysle § 250v zákona č. 99/1963 S.b. *[nakoľko navrhovateľ nesprávne použil zavedenú skratku označovania Zbierky zákonov, konajúci súd ju naďalej v súlade so zaužívanou*

praxou opravuje na „Z.z.“, či „Zb.“] a podaným na Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej v odôvodnení rozsudku len „**Najvyšší súd**“) dňa 13.08.2013 sa navrhovateľ domáhal vydania rozsudku, ktorým by Najvyšší súd

- vyslovil, že orgán verejnej správy [tu tiež navrhovateľ odlišne používa označenie žalovaný] je povinný pri výkone katastrálnej inšpekcie súvisiacej s podnetom navrhovateľa [opätovne aj tiež navrhovateľ používa odlišné označenie žalobca] zo dňa 20.01.2013 evidovaného pod LPO - 583/2013 postupovať podľa ustanovení zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) a zdržať sa použitia zákona č. 10/1996 Z.z. o kontrole v štátnej správe (ďalej v odôvodnení rozsudku len „**zák. č. 10/1996 Zb.**“) tam, kde ako kontrolované subjekty vystupujú iné subjekty ako orgány verejnej moci.
- orgán verejnej správy je povinný rozhodnúť o podnete navrhovateľa zo dňa 20.01.2013 na prejednanie priestupku a vykonať súvisiace úkony výlučne podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej v odôvodnení rozsudku len „**zák. č. 372/1990 Zb.**“) a Správneho poriadku. Orgán verejnej správy je povinný umožniť navrhovateľovi uplatnenie práv účastníka konania v zmysle Správneho poriadku a zák. č. 372/1990 Zb.

2. Súčasne navrhol, aby Najvyšší súd zabezpečil ako dôkaz všetku dokumentáciu súvisiacu s podnetom navrhovateľa zo dňa 20.01.2013 evidovanú pod č. LPO 583/2013 bez ohľadu na pridelenú spisovú značku navrhovateľom so zoznamom týchto dokumentov a vyznačením príloh a dokladov o doručovaní jednotlivých dokumentov vrátane počtu strán týchto dokumentov a počtu strán príloh.

Ďalej žiadal, aby Najvyšší súd od orgánu verejnej správy vyžiadal stanovisko k tomu, či má vedomosť z úradnej činnosti, že záväzné údaje katastra nehnuteľností sú u viacerých pozemkov v k.ú. M. L. spochybnené (viď § 70 zák. č. 162/1995 Z.z.).

3. K návrhu doložil navrhovateľ oznámenie orgánu verejnej správy zo dňa 18.06.2013.

4. Navrhovateľ tiež zdôraznil, že dňa 20.01.2013 podal návrh na prejednanie priestupku s odôvodnením, že došlo k nezákonnému overeniu geometrických plánov Správou katastra Nitra za účelom zápisu vecného bremena v prospech ZSE Distribúcia a.s., pričom tieto obsahovali nesprávne údaje z katastra.

5. Podľa navrhovateľa sa týmto konaním viaceré osoby dopustili prostredníctvom autorizačného overenia a následne aj úradného overenia geometrického plánu zo dňa 25.01.2012 č. 356 priestupku na úseku správy katastra uvedený v § 74 najmä písm. g) a h) zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) - ďalej v odôvodnení rozsudku len „**zák. č. 162/1995 Z.z.**“).

6. Ďalej poukázal, že aj v predchádzajúcom konaní pred Najvyšším súdom sp. zn. 3 Sžz/5/2012 neboli orgánom verejnej správy sprístupnené kompletne spisové materiály, a to konkrétne nebola sprístupnená technická správa s náčrtom vyhotoveným katastrálnou inšpekciou, ktorá zachytáva to, že v katastrálnom území M. L. je spochybnené polohové a geometrické určenie viacerých pozemkov, čím sa podľa navrhovateľa snažili zatajiť skutočný rozsah nezákonného overovania geometrických plánov a neoprávneného pozmeňovania údajov katastra za pomoci pracovníkov Správy katastra Nitra.

7. V súvislosti s uvedeným zdôraznil, že orgán verejnej správy sa pri vykonávaní katastrálnej inšpekcie snaží používať zák. č. 10/1996, hoci aplikácia Správneho poriadku na výkon katastrálnej inšpekcie nie je zák. č. 162/1995 Z.z. vylúčený.

Ďalej poukázal na podanie námietok zaujatosti, ich chronológiu vybavovania o vzťahu k riaditeľke katastrálnej inšpekcie (viď časový rozpor medzi listami OKI 2597/2013 - 35 a LPO 2866/2013/Var), ako aj na to, že namietaní pracovníci katastrálnej inšpekcie a odboru kontroly vrátane ich nadriadených nemohli vykonať dňa 24.04.2013 obhliadku.

II.

Tvrdený zásah a argumenty o splnení podmienok

8. Z obsahu konkrétneho petitu návrhu Najvyššiemu súdu vyplynulo, že samotnú nezákonnosť zásahu orgánu verejnej správy navrhovateľ vidí predovšetkým najmä v tom, že orgán verejnej správy

- pri výkone katastrálnej inšpekcie neaplikuje Správny poriadok a súčasne, že
- nerozhodol o podnete žalobcu zo dňa 20.01.2013 na prejednanie vyššie opísaného priestupku.

9. Konkrétne nezákonnosť zásahu navrhovateľ právne nevyhodnotil.

III.

Vyjadrenie orgánu verejnej správy/stanovisko

A)

10. Vo svojom vyjadrení zo dňa 03.09.2013 (č.l. 8) orgán verejnej správy pod písmenom A) s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 3 Sžz/5/2012 vyslovil názor, že nedostatky GP č. 164/2008 boli zistené nie z úradného overenia, ale z jeho autorizačného overenia vykonaného Ing. Ľ. Š., autorizovaným geodetom a kartografom v k.ú. M. L.

Ďalej orgán verejnej správy opísal obsah podnetu navrhovateľa zo 14.02.2012, ako aj vykonané úkony katastrálnou inšpekciou. Najmä zdôraznil, že vykonanou kontrolou náležitostí kontrolovaného GP č. 164/2008 katastrálna inšpekcia zistila nedostatky, a preto uložila kontrolovanému subjektu vyhotovenie nového GP za súčinnosti navrhovateľa ako vlastníka nehnuteľnosti parc. č. 434/72, evidovanej na LV č. X. v k.ú. M. L., ktorým sa mali odstrániť nedostatky uvedeného GP č. 164/2008, a to nesprávneho polohového určenia parc. č. 434/72. Toto všetko už malo byť predmetom preskúmavania v konaní vedenom na Najvyššom súde pod sp. zn. 3 Sžz/5/2013.

11. Nakoľko si navrhovateľ nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu z ustanovenia § 67 ods. 1 v spojení s § 19 písm. a) zák. č. 162/1995 Z.z., orgán verejnej správy bez žiadosti vlastníka, t.j. navrhovateľa, nemohol zabezpečiť vykonanie zápisu nového GP č. 336/2012 do katastra tak zvaným evidenčným spôsobom na žiadosť vlastníka.

12. Na základe návrhu zo dňa 20.01.2013 začal orgán verejnej správy konanie o priestupku podľa ustanovenia § 73 zák. č. 162/1995 Z.z., prostredníctvom ktorého navrhovateľ spochybňoval zákonnosť GP č. 226/2011, ZPMZ č. 356, na vyznačenie vecného bremena na priznanie práva uloženia inžinierskych sietí na parc. č. 434/6, parc. č. 434/99 ... registra CKN a parc. č. 434/6, parc. č. 434/1 ... registra EKN, v k.ú. M. L., ktorý bol autorizačne overený Ing. M. K., autorizovaným geodetom a kartografom dňa 25.01.2012.

Podľa orgánu verejnej správy vykonanou kontrolou nebolo zistené porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov v tom duchu, ako argumentoval navrhovateľ v prípade GP č. 226/2011. Uvedené zistenie je zachytené v správe o výsledku objasňovania priestupku na úseku katastra zo dňa 30.04.2013 pod č. OKI-2697/2013-453.

13. Ďalej orgán verejnej správy v časti vyjadrenia pod písmenom B) uviedol argumenty, ktoré nepotvrdzovali spochybnenie procesu výkonu katastrálnej inšpekcie.

14. Následne orgán verejnej správy v súvislosti s podaným návrhom na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy vyjadril názor, že v rozpore s ustanovením § 250v O.s.p. navrhovateľ nežiada odstrániť protiprávny stav, ale naopak požaduje nariadiť pre orgán verejnej správy výkon kontrolnej činnosti a stanoviť legislatívu, ktorou sa má orgán verejnej správy pri výkone štátneho dozoru a kontrolnej činnosti riadiť.

15. Taktiež orgán verejnej správy vyjadril názor, že podklady, ktoré sú internými výsledkami kontroly, nespádajú pod zákon č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení skorších predpisov, nakoľko sú to geodetické merania a náčrty, ktoré sa vyhodnocujú a spracovávajú do kontrolných zistení uvedených v protokole o kontrole alebo zázname o kontrole.

16. Záverom svojho vyjadrenia orgán verejnej správy požiadal konajúci súd, aby návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

B)

17. Pri nahliadnutí do súdneho spisu dňa 07.11.2013 navrhovateľ doručil podaním z toho istého dňa konajúcemu súdu viaceré listiny (č.l. 14), a to

- technickú správu a náčrt vyhotovený katastrálnou inšpekciou,
- návrh na začatie konania o priestupkoch,
- návrh na zabezpečenie dôkazu,
- list č. OKI -2208/2013-453 zo dňa 10.04.2013,
- námietku predpojatosti z 21.04.2013,
- námietku predpojatosti podľa § 10/1 zákona č. 10/1996 S.b.,
- námietku zaujatosti podľa § 12 zákona č. 71/1967 S.b.,
- list č. OKI-2597/2013-35 zo 14.05.2013 – oznámenie o nepredpojatosti katastrálnej inšpektorky,
- list č. LPO 2866/2013/Var zo dňa 07.05.2013 dané na poštovú prepravu 15.05.2013 a
- list č. PP/OKI-3771/2013-691 zo dňa 18.06.2013 prevzatý 13.07.2013.

C)

18. Po nahliadnutí do súdneho spisu navrhovateľ prostredníctvom svojho zápisnične zachyteného prejavu (č.l. 19) konštatoval zistenie, že súčasťou administratívneho spisu správneho orgánu je doklad o doručení, kde sú vyznačené dve spisové značky, v dolnom riadku sp. zn. OKI-2597/2013-35 a v hornom riadku sp. zn. 2707/2013-453, pričom navrhovateľ disponuje kópiou obálky notársky overenou, ktorú týmto založil do súdneho spisu, ktorý dokazuje, že sp. zn. v hornom riadku 2707/2013-453 je dopísaná dodatočne, teda až po vrátení doručenky späť.

D)

19. Podaním zo dňa 20. marca 2014 označeným ako vyjadrenie navrhovateľ spresnil označenie orgánu verejnej správy, vyjadril sa k hmotnoprávnym aspektom tvrdeného zásahu, k aplikácii zákona o správnom konaní na vykonávanie katastrálnej inšpekcie, opísal procesné pochybenia orgánu verejnej správy, zdôraznil existenciu falšovaných dokumentov v súdnom spise a nezákonne vykonané dôkazy.

Tiež v prílohe založil do súdneho spisu viacero listín ako dôkazných prostriedkov na podporu svojich argumentov.

E)

20. Na pojednávaní vykonanom Najvyšším súdom Slovenskej republiky dňa 26. marca 2014 bolo preverované splnenie procesných podmienok na rozhodovanie o tvrdenom zásahu.

IV.**Právne názory konajúceho súdu**

21. Najvyšší súd ako vecne príslušný súd (§ 10 ods. 2 v spoj. s § 246 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) sa oboznámil tak s návrhom a ďalšími podaniami účastníkov, ako aj s pripojeným rozsudkom č. k. 3Sžz/5/2012-52 zo dňa 4. decembra 2012, následne preskúmal pripojené listinné dôkazy v rozsahu a z dôvodov uvedených v návrhu postupom podľa zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (v texte rozsudku tiež „**O.s.p.**“).

22. Na odstránenie pochybností, či návrh bol podaný oprávnenou osobou po vyčerpaní opravných prostriedkov v 30 - dňovej zákonnej lehote (§ 250v ods. 3 O.s.p.), nariadil vo veci pojednávanie (§ 250g ods. 1 v spoj. s ust. § 250v ods. 8 O.s.p.). Po zistení, že procesná situácia, v ktorej sa navrhovateľ nachádza,

nesplňa zákonom predpokladané podmienky o konaní o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, návrh jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) v zmysle § 250v ods. 4 posledná veta O.s.p. zamietol ako nedôvodný.

Podľa § 250v ods. 4 O.s.p. súd o takom návrhu rozhodne rozsudkom. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku rozsudku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a lehotu, v ktorej má orgán verejnej správy túto povinnosť vykonať. Povinnosť spočíva v zákaze pokračovať v porušovaní práva navrhovateľa a v príkaze, ak je to možné, obnoviť stav pred zásahom. Ustanovenie § 250u platí rovnako. Súd návrh zamietne, ak nie je dôvodný alebo návrh nie je prípustný.

1) K naplneniu procesných podmienok:

23. Najvyšší súd už viackrát vo svojej judikatúre (napríklad rozsudok sp. zn. 5 Sžz/1/2009) zdôraznil, že základnou úlohou správneho súdu aplikujúceho ust. § 250v ods. 1 O.s.p. za účelom rozhodnúť o návrhu smerujúcom proti tvrdenému zásahu orgánu verejnej správy je preveriť, či sa navrhovateľ skutočne prostredníctvom svojho návrhu domáha súdnej ochrany proti nezákonnej aktivite verejnej správy (materiálna stránka verejnej správy) a či navrhovateľom označená verejná správa skutočne ako orgán verejnej správy takúto aktivitu vykonala (formálna stránka verejnej správy).

Uvedené je mimoriadne dôležité, nakoľko Občiansky súdny poriadok vzhľadom na mnohopočetnosť foriem verejnej správy vo svojej 5. časti obsahuje v súlade s čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky viacero rôznych prostriedkov (mechanizmov) súdnej nápravy pochybení alebo nedostatkov verejnej správy, pričom výber konkrétneho mechanizmu je ponechaný celkom na dispozičnej vôli účastníka.

24. Na základe uvedeného súd konajúci v správnom súdnictve nesmie vo vzťahu k zvolenému prostriedku súdnej nápravy účastníkom zaujať žiadne iné hodnotiace stanovisko ako iba to, či tento prostriedok bol účastníkom zvolený správne vzhľadom na ním sledovaný cieľ. Navyše ho ani nesmie v konaní upozorňovať na nevhodnosť ním zvoleného prostriedku súdnej nápravy, resp. mu radiť iný konkrétny spôsob obrany svojich práv.

Podľa § 250v ods. 1 prvá veta O.s.p. fyzická alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, a tento

zásah bol zameraný priamo proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný, môže sa pred súdom domáhať ochrany proti zásahu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie.

Podľa § 250v ods. 2 O.s.p. orgán, proti ktorému návrh smeruje, je orgán, ktorý podľa tvrdenia uvedeného v návrhu vykonal zásah; v prípade zásahu ozbrojených síl, ozbrojeného zboru alebo iného verejného zboru je to orgán, ktorý tento zbor riadi, alebo ktorému je taký zbor podriadený.

25. Z vyššie citovaného ustanovenia pre Najvyšší súd vyplýva, že spoločným znakom pre priznanie súdnej ochrany v prípade tvrdeného nezákonného zásahu orgánom verejnej správy je nežiaduci stav majúci svoj základ v mimozákonnom aktivizme (postupu, útoku) vo verejnej správe, a hoci sa nemal uskutočniť, tak sa v rozpore s požiadavkami zákonnosti konania zakotvenými v článku 2 ods. 2 ústavy realizuje, a po vyčerpaní jednotlivcovi dostupných opravných prostriedkov bez adekvátnej odozvy vo forme nápravy dôsledkov nezákonného zásahu návrh včas predložený súdu jednoznačne a urgentne vyžaduje súdnu pomoc prostredníctvom nápravy tohto, pre navrhovateľa spoločensky neúnosného stavu.

26. Zákonodarca predpisuje pre úspešné podanie návrhu proti zásahu orgánu verejnej správy viacero podmienok, a to vyčerpanie opravných prostriedkov, dodržanie zákonnej lehoty na podanie návrhu, existenciu subjektu ako orgánu verejnej správy, ako aj činnosť s trvajúcimi dôsledkami, poprípade aj hrozbu opakovanej činnosti tohto subjektu, ktorá vykazuje znaky nezákonného zásahu.

Nakoľko orgán verejnej správy popiera argument navrhovateľa, že jeho činnosť by mala vykazovať znaky nezákonného zásahu (viď bod č. 14), je primárnou úlohou konajúceho súdu preveriť splnenie procesných podmienok na rozhodovanie o nezákonnom zásahu, aby mohol na toto poskytnúť navrhovateľovi meritórnu odpoveď.

2) Ku konkrétnej nezákonnosti konania orgánu verejnej správy v prejednáwanej veci:

27. Ako už Najvyšší súd vyššie uviedol, obsah a rozsah nezákonného zásahu je navrhovateľom vymedzený *a contrario* prostredníctvom jeho petitu, t.j. mal spočívať najmä v tom, že orgán verejnej správy

- pri výkone katastrálnej inšpekcie neaplikuje Správny poriadok a súčasne, že
- nerozhodol o podnete žalobcu zo dňa 20.01.2013 na prejednanie vyššie opísaného priestupku.

28. Predovšetkým musí Najvyšší súd zdôrazniť, že už prostredníctvom svojho skoršieho rozsudku sp. zn. 3Sžz/5/2012 Najvyšší súd riešil otázku, či pri vyhotovovaní geometrického plánu boli dodržané podmienky určené všeobecne záväznými právnymi predpismi a či nedošlo pri prešetrovaní podaní navrhovateľa k pochybeniu zo strany orgánu verejnej správy, nakoľko jeho podanie zo dňa 14. februára 2012 nebolo rozhodnuté v zmysle zákona. Pričom samotnú nezákonnosť v tom konaní navrhovateľ videl v tom, že nebolo rozhodnuté v zmysle zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach, že nebol prizvaný na jednotlivé úkony a tam, kde bol aj predvolaný (ohliadka nehnuteľnosti zo dňa 07. júna 2012), tak mu nebolo umožnené ani zápisnicu z ohliadky získať a ani oboznámiť so zisteniami žalovaného.

Preto Najvyšší súd mal preukázané, že čo sa týka možných nedostatkov (vád v aplikácii procesných predpisov) v priebehu katastrálneho konania a namietaných navrhovateľom opätovne v tomto konaní, bola navrhovateľovi ponúknutá čiastočná súdna ochrana prostredníctvom hore uvedeného rozsudku Najvyššieho súdu sp. zn. 3Sžz/5/2012.

29. Ďalej vo vzťahu k prvej požiadavke navrhovateľa, aby orgán verejnej správy pri výkone katastrálnej inšpekcie aplikoval Správny poriadok (najmä vzhľadom na rozsah procesných práv navrhovateľa vo vzťahu ku namietanému geometrickému plánu GP č. 226/2011), musí Najvyšší súd konštatovať, že takýto návrh presahuje súdnu ochranu, ktorú zákonodarca zveril správnym súdom pri aplikácii ustanovenia § 250v O.s.p. (viď jeho vymedzenie najmä v bode 22 a 24).

Namietané nedostatky uvedeného geometrického plánu boli katastrálnou inšpekciou preverené na mieste samom (viď bod č. 10) a zo zistení boli vyvedené konkrétne závery (zápis nového GP č. 336/2012), ktorých realizácia sa viaže v zmysle § 67 ods. 1 v spojení s § 19 písm. a) zák. č. 162/1995 Z.z. na aktivitu navrhovateľa, nie orgánu verejnej správy.

30. Čo sa týka dodržania 30 dňovej lehoty pred podaním návrhu (doručené dňa 13.08.2013 na Najvyšší súd), na pojednávaní vykonanom Najvyšším súdom dňa 26. marca 2014 bolo zistené, že navrhovateľ začiatkom roku 2013 (konkrétne listom z 20.01.2013) postupne namietal predpojatosť a zaujatosť

zamestnancov orgánu verejnej správy, ako aj dosiahnuté výsledky katastrálnej kontroly a tiež priebehu konaní o priestupku, t.j. druhej časti petitu.

31. Na uvedené podania navrhovateľa reagoval orgán verejnej správy viacerými úradnými listami zo dňa 20.02.2013 až zo dňa 14.05.2013. Navrhovateľ bol tiež listom orgánu verejnej správy zo dňa 10.04.2013 vyzvaný na súčinnosť pri kontrole výsledkov geodetických prác na tvare miesta dňa 24.04.2013 o 10.00 hod., ktorú svojou neprítomnosťou ale nezabezpečil.

32. Ďalej z listu orgánu verejnej správy č.: PP/OKI-3771/2013-691 zo dňa 18.06.2013 bolo navrhovateľovi oznámené, že konanie vyvolané jeho hore uvedenými podaniami (otázka zaujatosti zamestnancov a kontrolných meraní autorizačného overenia geometrického plánu) považuje orgán verejnej správy za definitívne ukončené, t.j. že jeho stav nespokojnosti mu bol objasnený v zmysle zákona.

33. Tiež mu uvedeným listom bolo dané na vedomie, že *„Zároveň uvádzame, že kontrola autorizačného overenia geometrického plánu bola skončená v súlade s ustanovením § 13 ods. 8 zákona o kontrole v štátnej správe záznamom o kontrole a Vami navrhované konanie o priestupku proti poriadku na úseku katastra podľa ustanovenia § 74 ods. 1 písm. h) ch) katastrálneho zákona bolo skončené podľa ustanovenia § 66 ods. 2 zákona o priestupkoch odložením veci, nakoľko sa priestupok nestal“*. V priloženom administratívnom spise sa nachádza záznam o odložení veci (príloha č. 2/6) z 15.05.2013, ktorou sa priestupkové konanie ukončilo.

Na uvedenom základe má Najvyšší súd preukázané, že ani druhý právny titul nezákonnosti konania orgánu verejnej správy vo forme tvrdeného nezákonného zásahu neobstojí.

Podľa § 66 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch rozhodnutie o odložení veci sa nevydáva. O odložení veci sa upovedomí len poškodený.

34. Je síce pravdou, že navrhovateľ tvrdí, že uvedený list mal prevziať až 13.07.2013, a tiež z fotokópie doručenky vyplýva, že zásielka bola uložená dňa 27.06.2013 na pošte.

Na uvedenom skutkovom základe, ktorý preukazuje, že voči navrhovateľovi boli s definitívnou platnosťou na prelome mesiacov jún a júl 2013 vykonané kroky, aby bol oboznámený o negatívnom vybavení jeho opravných prostriedkov, t.j. jeho podaní, ktorými sa domáhal nápravy

nežiaduceho stavu vyššie opísaného, tak jeho právo na súdnu ochranu postupom podľa Piatej hlavy Piatej časti Občianskeho súdneho poriadku zaniklo.

35. V súvislosti s uvedeným musí Najvyšší súd tiež poukázať na výrokovú časť citovaného rozsudku sp. zn. 3Sžz/5/2013, ktorý po doručení orgánu verejnej správy v roku 2013 uložil povinnosť sprístupniť súčasnému navrhovateľovi celý spisový materiál a to bez časového obmedzenia, až do ukončenia jeho účasti v predmetnej veci. Bolo už iba vecou navrhovateľa, ako s týmto príkazom súdu naloží.

36. Čo sa týka možnosti zvrátiť právne závery vyslovené orgánom verejnej správy v liste z 18.06.2013, bude vecou navrhovateľa, aké právne prostriedky nápravy mohol zvoliť a či ich aj uplatnil.

37. Hoci samotné konanie orgánu verejnej správy, ktoré sa týka skutočnosti, že dňa 17.05.2013 mu nebolo doručená listina orgánu verejnej správy z 15.05.2013 č. OKI-2707/2013-453 o výsledku konania o priestupku (príloha č. 6) ale iba listina č. OKI-2597/2013-35 zo 14.05.2013 (príloha č. 7) týkajúca sa nepredpojatosti katastrálnej inšpektorky, označil ako falšovanie dokumentov v súdnom spise, Najvyšší súd poukazuje, že správny súd v zmysle § 135 ods. 1 veta tretia v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. nie je oprávnený ako predbežnú otázku riešiť, či bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal.

Takisto listinu z 24.07.2013 navrhovateľom predloženú na pojednávaní nie je možné vyhodnotiť ako relevantný dôkazný prostriedok o tvrdenom zásahu, lebo svojim obsahom ju nie je možné vyhodnotiť ako sťažnosť v prejednávanej veci.

38. Vo vzťahu k nepripusteniu navrhovanej zmeny petitu Najvyšší súd poukazuje na právne názory vyslovené prostredníctvom svojej ustálenej judikatúry (sp. zn. 1 Sžz/2/2013 z 18. februára 2014), podľa ktorej:

„V zmysle vyššie citovanej judikatúry (sp.zn. 5Sžz 1/2009) musí Najvyšší súd v súvislosti s procesným návrhom navrhovateľa na zmenu petitu návrhu zo 04.11.2013 (č.l. 110) o ochrane pred nezákonným zásahom (viď požadované znenie bod č. 14) konštatovať, že hoci dispozičná zásada ovládajúca občianske súdne konanie je natoľko silná, že oprávňuje jednotlivca súdu predložiť v rámci práva na súdnu ochranu akýkoľvek právny problém, pokiaľ spadá do súdnej právomoci, je na druhej strane výrazne limitovaná určovacím charakterom petitu návrhu (najmä vymedzenie nezákonnosti zásahu a jeho pôvodcu), ktorý musí

jednoznačne súdu naznačiť, vyriešenie akej veci navrhovateľ podaním návrhu v medziach § 7 O.s.p. od súdu požaduje.

Preto je správny súd po uplynutí 30 dňovej zákonnej lehoty viazaný podaným návrhom o nezákonnom zásahu v celosti a nemôže v danom okamihu rozhodnúť o inom nároku, resp. pripustiť aplikáciu ustanovenia § 95 ods. 1 O.s.p., ako o tom, ktorý navrhovateľ vymedzil vo svojom návrhu. Za tohto stavu sa tiež navrhovateľ ani nemôže dovolávať odstránenia väd podania prostredníctvom § 41 ods. 2 O.s.p.“

V.

39. Najvyšší súd preto na tomto mieste musí zdôrazniť, že na základe uvedeného navrhovateľ nespĺnil jednu zo základných podmienok požadovaných zákonom pre konanie o súdnej ochrane podľa Piatej hlavy 5. časti Občianskeho súdneho poriadku, a nepreukázal existenciu nezákonného stavu, proti ktorému právny poriadok prostredníctvom 5. hlavy 5. časti Občianskeho súdneho poriadku poskytuje ochranu.

40. Vzhľadom na hore uvedené skutkové zistenia a právne závery, ako aj na už spomenutú judikatúru Najvyššieho súdu sp. zn. 1 Sžz/2/2013, 3 Sžz/5/2012 alebo sp. zn. 5 Sžz/1/2009, pri vyhodnotení aktuálnosti ktorých Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od nich odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska), rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

41. O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd v súlade s § 250v ods. 5 O.s.p., podľa ktorého neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov tohto konania nevzniklo a orgán verejnej správy efektívnu existenciu svojho práva neodôvodnil.

Podľa § 250v ods. 5 O.s.p. navrhovateľ má právo na náhradu trov konania, ak súd návrhu vyhovel.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 250v ods. 7 O.s.p.).

V Bratislave dňa 26. marca 2014

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec PhD.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková